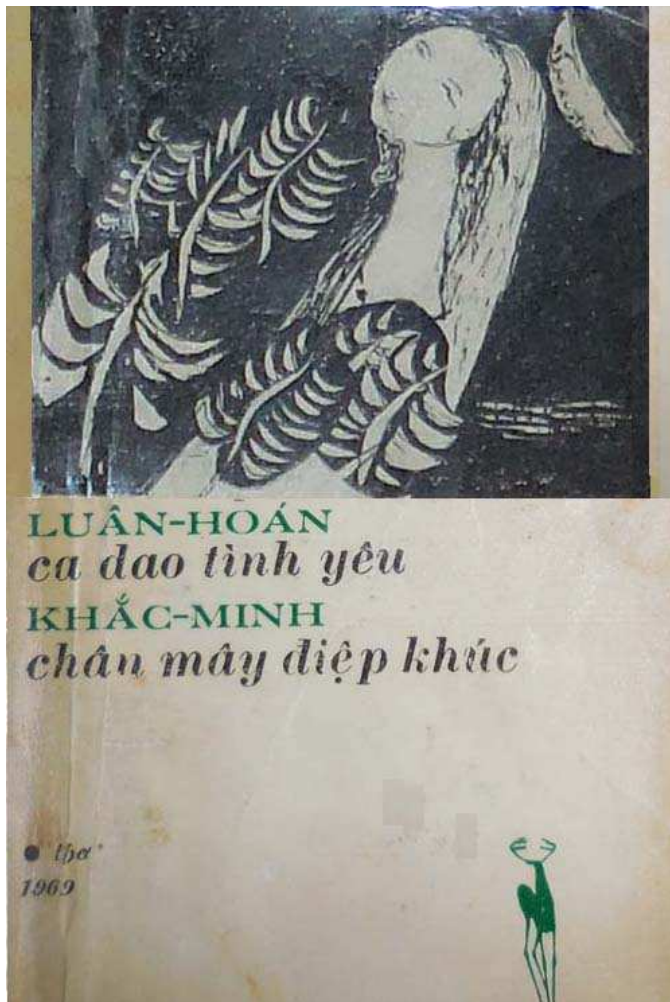


**CẢ ĐẠO TÌNH YÊU
CHÂN MÂY ĐIỆP KHÚC**
Luân Hoán & Khắc Minh



bìa và trình bày NGHIÊU ĐỀ

Trình Bày

1.

tôi đâu có viết thơ tình
để làm cái bẫy rập rình bắt em
gió đưa trăng đợi ngoài thềm
lẻ loi tôi thức suốt đêm, cũng buồn

đời khuyên, lòng tạo vốn, hùn
thắt lưng buộc bụng góp thương nhớ này
người đừng tưởng tôi thày lay
uốn ba tác lữi đổi ngày thay đêm

viết thơ tình
để đủ quên
máu trong ngực chẳng có thêm giọt nào
viết thơ tình
để đủ chào
mừng tôi quên được
súng dao giết người

viết thơ tình
để cho tôi
lót hòm năm chết còn cười thảnh thơi

người đừng cho tôi
yêu đời
viết thơ tình bán kiếm lời nuôi thân

tôi chưa quen thói phân trần
gắng tay thử viết một lần, hôm nay

thơ tôi không ướp chua cay
mong người tha thứ chút lay lắt buồn

2.

việc gì ta phải phân bua
hay là còn muốn hơn thua với đời
buồn tay
 ngôi viết thơ chơi
yêu em, còn phải lựa lời nữa sao ?

gió mang sầu nổi trời cao
ta mang em đến cõi nào mặc ta

nếu cần,
 ta đủ ba hoa
cho em đủ lệ trôi xa mọi người

xin nằm trong suốt đời tôi
máu ơi hãy chảy ngậm ngùi muôn năm
con chim sầu
 hót trong lòng

em kiêu diễm đã nở hồng chiêm bao

3.

dám đâu quảng cáo rùm beng
thơ tôi
 là một vạt trăng óng ngời
hồn thông dong
 ngủ trong lời
lời chân chất thở
 một đời gió sương
thơ là
 giọt nhớ
 giọt thương
giọt nắng ónh ánh trong vườn chiêm bao
mùi nhanh chân mở lòng vào
nguyệt hoa đời chẳng công rào giậu ngăn

*

Uởm Lời.

1.

thử liêu lĩnh viết ca dao
thử vu vợ luyện câu chào đón em
nhà tôi
 có một cái thêm
 có một con chó ngày đêm đứng, ngồi
và đương nhiên phải có tôi
sao em chưa ghé thăm chơi một lần
cây thầu đâu đứng trong sân
cái gốc hoa giấy mênh mông ngóng trời

sao em chẳng ghé đây chơi
cái bàn cái ghế có lời mời em
vườn xanh gió nồm nà mềm
chờ em đến trải tóc mềm mại phơi

sao em chưa ghé đây chơi
lòng tôi vẫn rộng chỗ ngồi làm thơ
ngõ vào hoa lá phát phơ
cửa tương tư mở những ngơ ngẩn sầu

mời em hãy ghé đây mau
con gà con vịt đợi hầu hạ em
riêng tôi xin đứng kê bên
dâng lời ngưỡng phục nâng em lên trời

yêu em, đâu ngại quá lời
trái tim là cái chỗ ngồi tình nương

2.

em đi đường đó một mình
cây hoang bãi vắng không kinh sợ à ?
nghe đồn đường đó có ma
ngại em xách guốc kêu la, tôi buồn

hãy cho tôi đi theo luôn
để em bình tĩnh bắt chuồn chuồn chơi
bướm bay trong tiếng chim trời
em bay trong suốt một đời tôi đây

con đường này, cây tiếp cây
con đường này, mây nối mây,
theo người

để tôi đi với cho vui
em đừng e ngại làm tôi phật lòng
tình tôi như vết son hồng
trên môi em nở nụ nồng nàn hôn

bằng lòng chưa hỡi bé con
đường hoang bãi vắng tôi còn đợi em.

3.

nghe em chưa có nơi nào
phòng không giường lạnh đêm thao thức sầu
tôi tìm hỏi ý chim sâu
bán thơ mua ít cau trầu bển duyên

khi không ai muốn buồn phiền
yêu em, hôn ngã, thân nghiêng
cũng đành
suốt ngày nhớ quân, nhớ quanh
sông thơ thân đợi
núi xanh xao chờ

tình em lạnh tự bao giờ
thơ tôi là ngọn lửa hơ mạch sầu
hãy xin lưng dựa ngã đầu
để cho luống chữ thêm giàu nhớ nhung

4.

chung quanh em, triệu triệu người
nhưng mình tôi biết

em cười có duyên
má thom không lúm đồng tiền
nhưng chiếc răng khênh đủ nghiêng má đời

tôi yêu em đã hẳn rồi
mà chưa lựa được đôi lời... ba hoa
hôm nay, sẵn dịp đuổi gà
băng rào vườn gặp cỏ hoa em ngồi

giật mình,
tội nghiệp cho tôi
thu can đảm nói, một lời...không đâu
em nhìn
ngơ ngác trước sau
tay vè ngọn cỏ vì đâu má hồng

hỡi tình có chịu tình không
mười lăm mười sáu vạt lòng sáng chưa ?
cây vui gió góp lời thưa
yêu người sâu sẽ đẩy đưa theo sâu

biết bao giờ nắm tay nhau
viết lên môi ấy ngàn câu thơ tình
hỡi em, đừng hoảng, rùng mình
tôi là cột sống thật tình của em

5.

mời em ghé ngủ bên tôi
một giấc lấy thảo cho đời có duyên
tóc thơm mặt gỏi hồn nhiên
nghìn sau không thẹn làm tiên cõi người

mời em ngủ thử trong tôi
một giấc tròn trịa nụ cười liêu trai
giường thơm lỏng chiếc trâm cài
thả trăm ngọn mộng bơi hoài không thôi

mời em ngủ rắng trong tôi
một giấc con gái tuyệt vời thanh xuân
hồn theo đêm, đến vô cùng
hai thân thể đã ấm chung một đời

mời em ngủ thử ngọt hơi
một giấc thi sĩ thanh thoi bênh bồng
tình tôi là

nệm
chăn bông

mời em ngủ kỹ trong lòng thơ tôi

6.

đã đành có chút ba hoa
nhưng mà thừa thiệt rất là yêu em
không tin, em ghé vào xem
ngàn bài thơ kín bóng em nằm đè

chiều vừa ngã xuống ngọn tre
nhớ em theo giọng chích chòe lên mây
đâu rồi nà nuột ngón tay
muốn hôn còn ngại môi gầy dấu buồn

nhà tôi gần ngã ba đường
về ngang đừng vội đi luôn không vào
ghé nhìn tôi trải ca dao
chờ em lên đứng thêm cao đáng hồng

nắng như ngọn nến bành bồng
thơm chân em bước lòng vòng vuông sân
tôi hơi có chút cù lần
nhưng rồi mai một dần dần sẽ quen
góp tình cho gió có trăng
cho mình thành những vết hằn của nhau

7.

có cần bạo miệng nhắc em
thuyền duyên tổ nữ chớ quên lấy chồng
và tôi, xứng mặt hay không
đôi bài thơ vụn vừa lòng hay chưa

cũng cần lập những dư thừa :
thân tôi dấu đạn cũng vừa kín da
đời chừ như một gốc đa
bình vôi ông táo... đã là bạn thân

mây nghiêng chiều nhạt sắc dần
vẫn chờ em đến ngồi gần cho vui
cặp chim sâu nhỏ tha mồi
mớm con, rồi lại bay rồi, lại bay

tôi hiền như thế này đây
mà sao em ngại thòng tay kéo giùm
môt mai nếu được nằm chung
tôi dành trái chiếu giăng mừng cho em

8.

tôi đi quanh quần xóm làng
dò la tin tức thử nàng yêu chưa
gió khe khẽ gõ màn thưa
mây lừng khùng đứng muốn thưa điều gì
lòng tôi cũng muốn thăm thì
nhắc khéo một chút có gì đâu quê :

em ơi đừng có u mê
yêu tôi là cả vấn đề đó em
nghĩ cho chín chắn, đừng quên
lòng tôi đã viết sẵn tên em rồi

một đời, chỉ một đời thôi
yêu nhau, lười biếng, đợi mời nữa sao
đến đây chung rót tình vào
cho thơm từng búp ca dao xuân tình

9.

đường trưa tan học em về
đầu không nón đội tóc thề tung bay
tôi tình nguyện mở hai tay
che em qua suốt đời này thong dong
đường vui lòng nở hoa lòng
mắt môi rót cốc rượu hồng đãi nhau
đâu cần phải có trầu cau
đâu cần ngựa trước võng sau mới vừa
nhờ trời thuận gió thuận mưa
yêu thương tha thiết cũng thừa áo cơm
bếp vàng ấm ngọn lửa rơm
tỏa ra thơm tiếng cười dòn của nhau
bây giờ, em nhé, bắt đầu
lưỡi theo lưỡi nuốt mật đời trinh nguyên
xem kìa, hạt bụi nằm yên
lắng nghe nhịp thở loạn thiên giữa đường

10.

cần gì suy tính thiệt hơn
yêu nhau
 thương nhớ
 giận hờn,
đủ no

tôi thừa biết em hay lo
mâm đời tôi chịu ngồi so đũa mời
em ơi, tôi lỡ lắm lời
gắng ngoan ghé bước vào đời sống nhau
xa cây, lá sẽ phai màu
xa nhau, lời hát sẽ đau xót nhiều

hãy vui lòng nhận rằng : yêu
cho ca dao có

sớm

chiều

đủ đôi

*

Thơ Hẹn Hò

1.

ba giờ chiều, nhớ nghe em
bụi tre xanh, cuối con kênh đầu làng
guốc cao, em nhớ đừng mang
gió không đủ lạnh, đừng choàng khăn xanh
nhớ vui chân bước thật nhanh
đừng cho ai thấy mắt xanh em cười
cửa sau nhìn ngược nhìn xuôi
ra đi đừng để cho người nào hay

đường chiều nắng ngọt bóng cây
áo vàng em thả tình bay thơm đời
đợi em, lúc đứng lúc ngồi
tôi làm thơ để giỡn chơi một mình

em đi chưa, hỡi xinh xinh
chờ lâu, có chút bực mình, ba hoa
ơ kìa sao em chưa ra
hay là lại bận việc nhà loay hoay

môi buồn thở thuốc vàng tay
ngó qua ngó lại mịt mù mắt sâu
hay chừ, em mới chải đầu
soi gương đánh phấn hơi lâu...không chùng

chiều trôi theo nắng ngập ngừng
tôi trôi theo chút tin mừng hắt hiu

2.

hay em thử đổi lộ trình
qua vườn Tư Quẹo, sau đình làng ta
còn tôi đợi ở ngã ba
gặp nhau, mình sẽ lánh xa mọi người
góp tay nhau vỗ niềm vui
góp môi nhau nở nụ cười hân hoan

tôi đâu dám quá tham lam
chim là của lá
bướm vàng của hoa
em là
em của thi ca
tôi là
tôi của
bóng ma đa sầu

em đi, chừ đã đến đâu ?
ngã ba ngồi mãi, ra cầu tôi trông

mây nằm trên mặt nước trong
nước thanh thang trải theo dòng phiêu du
em yêu như khói sương mù
bên sông chiếc bóng tôi thu dáng chờ

3.

gởi trong gió những dặn dò :
tôi mai, trăng mọc, bến đò, đợi nhau
nhớ đừng để anh chờ lâu
trời khuya, sương lạnh, anh đau thình lình

đã đành em rất thông minh
nhưng lơ là, sợ, người rình theo chân
tốt hơn, em nhớ canh chừng
đừng cho cơn gió ngập ngừng theo sau
đừng cho bóng nắng theo hầu
đừng cho cát bụi chen nhau bên mình

cũng chẳng cần em làm thính
cứ vui miệng hát linh tinh đôi bài
cái khăn em vắt ngang vai
chỉ cần rộng đủ vừa hai đứa ngồi
điều quan trọng...em nhớ rồi
là mang đầy đủ con người tình theo

bến đò, trăng tựa đèn treo
tháng ba con nước trong veo mượt mà
hai người rồi sẽ thành ba
hai người rồi sẽ thêm ra nhiều người

4.

dù sao, đến cuối tuần này
cũng mong em đến chỗ... ngày khi xưa
dù trời nắng gắt hay mưa
dù đường tấp nập hay thưa bóng người
dù em có thể không vui
cũng hy vọng đón nụ cười sáng trắng

tôi từ ngày nọ, lỡ quen
thói đêm đêm thức bán khoán nhớ chùng
cái cảm nín kéo cái lưng
đi vào giấc ngủ ngập ngừng mỗi đêm

là em, vẫn chỉ là em
nhớ quay quắt nhớ, gọi tên vẫn buồn

cuối tuần này, đừng hẹn sông
thứ hai tôi đã nhớ thương đợi chờ
chẳng cần em đến đúng giờ
sẽ từ tảng sáng tôi chờ suốt đêm

gật đầu rồi phải không em ?

5.

dù không có xe *honda*

phố vui anh cũng tà tà theo em
và đâu cần hút *salem*
khói anh nhả mới có em hiện hình
anh không biết sống hiện sinh
nhưng yêu thì biết thất tình như ai
mong rằng em sẽ không sai
lời vui đã hẹn từ hai hôm rồi
và em, hẳn biết hết thôi
anh vui vẻ quá, đứng ngồi không yên
nhịn ăn quà, để dành tiền
cho vừa buổi gặp có quyền huyên hoang
nghĩ chừng này, đủ nhẹ nhàng
hồn thanh thả nở hoa vàng đó em.

6.

chủ nhật này, gặp ở đâu ?
quán Rách hay rạp Kim Châu hờ tình
em mặc áo tím cho xinh
anh cầm tờ báo cho tình...thêm oai

em ngồi tay xoắn tóc mai
mắt lơ lửng lót qua vai tôi cười
tôi ngồi, nghe máu trong người
reo theo tiếng thở khẽ cù léc tôi

nhớ nghe, chủ nhật rong chơi
cùng nhau đốt cháy cuộc đời mới nghe

chiến trường rình rập lăm le
thanh xuân mấy độ sâu hoe phận người

yêu nhau đâu phải đùa chơi
hẹn hò hẹn suốt đời với nhau

7.

anh đừng vớ vẩn âu lo
ngày treo gác trọ co ro ngồi nằm
chiều mai, em sẽ ghé thăm
và hôn chuộc những lỗi lầm đã qua

dĩ nhiên, nói dối má ba
em đi học tổ bên nhà bạn thân
cầm tinh em đúng tuổi đàn
nhưng không đến nỗi lảm lẩn linh tinh

anh đừng lấp ló rập rình
nhỡ ba má biết cuộc tình của ta
nhớ nhau, xương bọc lấy da
yêu nhau đừng có nghĩ xa trách gần

chiều mai, giả bộ lông bông
đón em chỗ cũ...bên sông nắng đầy

8.

chiều nay, nghỉ hai giờ Vãn
em sẽ ra vạt đất bằng mọi khi
anh ngoan ngoãn, nhớ đừng đi
đón em tận cổng trường nguy hiểm chừ...

em đâu muốn mang tiếng hư
và anh đâu muốn em như mọi người

anh hãy đến trước đó ngồi
làm thơ trải sẵn những nơi em nằm

thơ anh dẫu chỉ lòng vòng
vài câu có tự ngàn năm trước rồi
với em, vẫn mới rợi thôi
không cần triết lý lèo đời, mất vui
trời cao, đất rộng, hai người
lấy thân đo thử ai lười hơn ai

9.

anh đừng vội vã, không nên
tuần sau cha mẹ hai bên chọn ngày
nếu buồn lắm, nội chiều nay
em xếp bướm bướm thả bay qua nhà
lời vui, chữ nở như hoa
mong anh nhận được gọi là có nhau

lâu gì đâu, đến tuần sau
hai nhà qua lại đổi cau với trầu

anh ơi thềm nọ hôn đầu
bảy ngày chờ đợi có sâu mắt buồn ?

10.

ai chưa có dịp hẹn hò
và ai đã biết nhỏ to với tình
tôi đều thành thật chờ xin
trăm hình ảnh để một mình tôi xem

nắng nào vành ngọc áo em
sầu nào xanh mượt những đêm đợi chờ
chắc là tôi đã dại khờ
mang em làm dáng cho thơ tôi buồn
người ơi vẽ mặt đóng tuồng
vỗ tay
tôi hết đời cuồng nông chưa
riêng em, thành thật xin thưa
yêu em tôi hẹn đầy đưa cả đời
tình đẹp nhờ vậy ơi người...

*

Thơ Cấp Đới

1.

anh đừng hòng, qua mặt tôi
con đường mòn tổ cáo rồi đó nghe
từ khuya, anh từ sau hè
lấp la lấp ló chui bờ tre...nhưng
anh đâu có mắt sau lưng
thấy tôi vui vẻ cười mừng cho ai
gái nhan sắc với trai tài
anh chỉ một cặp liền vai liền tình

2.

các bạn đã biết hết chưa
cây cau trước ngõ Thoại vừa trổ bông
cô em xóm Lưới phải lòng
ông anh mít ươn đái dầm mỗi đêm
hỏa châu, Pháp đã treo thêm
những vàng trắng sáng mông mênh đất trời
cái làng Liêm Lạc chịu chơi
đón anh Thoại với chị...loại mái dầm

3.

cô Na má lún đồng tiền
anh Vưu ngấp nghé muốn điên cái đầu
tay ai khéo léo tằm trầu
áo ai rách khéo tay khâu sợi tình
đường trưa cây lá rập rình
đôi chim mới tập linh tinh...câu chào
cô Na có chút làm cao
anh Vưu lạng quạng ...chẳng nao núng gì
không tin, bạn cứ cá đi
chẻ tre, vót lạt...họ thi nhau rồi

4.

vậy là tôi đã đoán sai
cô Tư xóm Giếng, anh Hai xóm Bò
đêm khuya, ai đẩy câu hò
rằng hai xóm Giếng, xóm Bò mê nhau

5.

rõ ràng còn chối nữa không
vở cô Nga có thư hồng anh Thư
tôi chiêm bao thấy...hình như
tháng mười này nhận được thư gửi mời
mừng nhau, viết gọn một lời :

khai sinh, hôn thú đồng thời lập luôn

6.

đừng thấy lự lị mà khinh
đừng thấy anh Quý thình thình, mà cười
tôi nghe đồn có một người
dòm anh ta đã từ mười hôm nay
cho tôi xin tròng pháo tay
tôi khai người đó ra ngay bây giờ
Quý ơi, đừng có giả vờ
con Mỹ, Quảng Ngãi mê thơ của mày

7.

có lời khen ông thầy Đồng
và Sương Sông Vệ hết lòng với nhau
thế nào cũng tốn mấy câu
vần về chúc tụng ...bền lâu, đông đầy
vội chi cửa đóng cả ngày
vội chi để nắng loay hoay hiên ngoài
làm thơ hay đang chắm bài
làm gì cũng đẹp, mặc ai, qua đường

8.

nghe anh Trai búng bây giờ
nuôi con Sáo nhỏ đọc thơ trường kỳ
phòng tranh anh chẳng có chi
ngoài vài nét họa thắm thì lông bông
Sáo ơi, giờ đã vào lồng
đừng lo sơn cọ vẽ hồng vẽ xanh
gặp mặt, tôi sẽ thừa anh
và xin thừa chị, để dành tiền chưa ?
chắc là nội trong mùa mưa
tôi đây có cháu để đưa đây lời
ca dao tôi viết khơi khơi
ru con anh chị tuyệt vời đó nghe

9.

cho dù che nón ngang vai
nguyt dài làm dáng cũng hoài công thôi
bạn bè đều biết cả rồi
chị Lan anh Thọ mua nô để dành
cho dù đối quần đối quanh
chị Lan, anh Thọ rành rành với nhau
cho dù chổi trước lò sau
chị Lan, anh Thọ thom câu hát tình

10.

anh Minh chị Nguyệt thật à ?

hèn chi tôi thấy như là có chi
hai người như đôi chim gi
xúng đôi vừa lú, tức thì mê nhau
cầu mong cho họ kết đôi
đẹp như hai cái vung nôi tự nhiên
yêu là đi đến sánh duyên
yêu là chấm dứt đời riêng mỗi người
anh Minh chị Nguyệt, bạn tôi
quả là một cặp vung nôi xứng đôi

*

Buổi Chiều Cho Một Người

1.

chắc gì em sẽ đến thăm
quyết nhà, trải chiếu ta nằm khơi khơi
nghĩ làm chi, chuyện tình đời
dại gì tính toán sẽ lời hay thua
trời đông...đã chắc gì mưa
một tia sấm lợt cửa đưa gió vào
em đi đã đến đoạn nào
trên con đường của ca dao ngọt ngào ?

ngồi lên, tập lại câu chào
nghe ra có chút héo khô sợi tình
nắng nghiêng bóng, gió rập rình
ngỡ em đã đến, cung nghinh ngẩng đầu

chưa nhìn đã rõ mặt nhau
chưa yêu đã nở con sâu muện thoi

phòng không, một cơi, ta ngồi
vuốt lông chân hát những lời vu vơ
chắc em không đến nỗi khờ
hắt hiu vào đậu trong thơ ta sâu

chờ em càng lúc càng lâu
càng thiếu bình tĩnh nên câu thơ què
cái tâm cái trí so le
đứng lên ngồi xuống ngậm nghe tiếng cười

hóa ra em có hơi lười
yêu không như thể nói cười có duyên
buổi chiều rớt gọn ngoài hiên
vẫn vơ ngọn lá rơi nghiêng một mình

2.

khi không, ta bắt ta chờ
khi không, ta bắt ta ngỡ ngẩn buồn
phải chi như con chuồn chuồn
ta bay trong nắng chiều muôn sắc màu
chẳng cần đậu xuống nơi đâu
đỡ nhưng nhớ đỡ ôm đầu buồn thiu

ơ kìa, sắp hết buổi chiều
vẫn khờ dại thấp hất hiu trong lòng
em không thềm đến, vẫn trông
sầu lên đênh một dòng sông vào hồn

vuốt tay, ta tưởng như còn
hơi em úp mặt khóc tròn đêm mưa
em đà sửa soạn đi chưa
vẫn đang chuẩn bị dẫu thừa nôn nao ?

tình ta móc sẵn ngoài rào
tình ta nôn nóng ghé vào tim em
buổi chiều sắp tắt, mau lên
vui chân mang lệ trái tim đến cùng

3.

thế là em không đến thăm
và tôi không đủ sức nằm đợi em
nắng không còn ấm ngoài thềm
thơ không còn ấm trong tim tôi buồn

đố em, tôi có nhớ thương ?
đố em, tôi có điên cuồng hay không ?

đựng trong túi sót mười đồng
mua vài điều thuốc thấp hồng môi khô
khói ơ bay đến chỗ nào
cõng ta đi với, nghêu ngao với mây

buổi chiều theo gió lên mây
bỏ tôi chạng vạng trong tay sợi sầu
nằm im không biết bao lâu
nhớ em thơ viết không đầu không đuôi

4.

dù sao, tôi cũng cảm ơn
buổi chiều đủ nắng vừa thơm mặt mày
mặc dù chẳng có gì hay
thêm xanh tôi vắng gót giày của em
lòng thơ tôi vẫn vẽ lên
đời thi sĩ vẫn ngày đêm yêu người
đã lâu biếng nói lời cười
chừ ba hoa chắc có người không ưng
áo ai qua cửa ngập ngừng
em trong tà áo xanh từng búp thơ
yêu em đến thế, không ngờ
cả gan dám viết ca dao gôị đầu

5.

nhớ giùm, tôi đã chờ em
từ trưa đến tối, từ đêm sang ngày
từ con chim đậu ngọn cây
từ con nắng nát trong mây chiều tà
tôi ngòi bó gôị thở ra
nghe trong máu có con ma thất tình
em đừng làm tưởng, làm thỉnh
là tôi không biết em rình sau lưng
ngôi đầu, tôi cũng canh chừng
vui buồn em đặt thắm từng ngón tay

chờ em, không hết kiếp này
cũng không kịp nhạt hương cay rượu nồng
chờ em, chỉ đủ mênh mông
năm châu bốn biển cũng không rộng bằng
chờ em như sợi lông măng
dính trên mặt lưới bắn khoăn nhớ hoài

*

Những Bài Nhớ Nhung

1.

em như con chó giữ nhà
tôi như kẻ trộm thụt ra thụt vào
trời đêm nay không có sao
tôi lần mò đến hàng rào nhìn em

em lơ lảo đứng trước thềm
không ho một tiếng cho đêm bớt buồn

trái tim tôi, có bất lương ?
đập thành thạch đội em vươn vai chào
mắt em hướng những phương nào
đã nhìn rõ mặt tôi đào hoa chưa

chia tay em mới hồi trưa
đã dài như thể mùa mưa tháng mười
đứng, nghe em rúc rích cười
ngồi, nghe em thở thở lời vu vơ

đêm mênh mông lạng như tờ
nghe em ú ớ ngủ mơ trong mùng
cái mền chưa thể đắp chung
nhưng trong cái nhớ có cùng cả hai
oi em mắt ướt mi dài
nhớ nhau, hôn nhé thơm bài ca dao

2.

nơi này ngày nọ có ai
bỏ rơi gương lược nằm dài bên ta
nơi này, ngày nọ, cỏ hoa
nở thơm áo biếc người ta với mình

bây giờ, chỉ một ta nhìn
bờ cây gió chạy chiều vin tay người
em chừ giờ lạc nơi đâu
nước sông rửa mặt nhau giờ vẫn xanh
hàng cây cũng bấy nhiêu cành
và con chim nhỏ vẫn thanh giọng mời

nào, tôi đâu muốn trông trời
và tôi đâu muốn nhiều lời ba hoa
em đang là giọt sương nhòa
tôi đang là gió thoảng qua đất trời

nhớ em, em nhớ... vậy thôi
mỗi người đã có riêng nơi để về
bài ca dao dẫu lê thê
một ngàn năm cũng không hề thấy nhau

nhưng mà thỉnh thoảng nhớ nhau
cái tình đi trước về sau vẫn tình

3.

buồn buồn thích nói ba hoa
bờ tre hưởng ứng thành ra đông dài
em đi ngang mắt liếc hoài
làm tôi dị quá tóc tai rối bời
núi cao không khuất mặt trời
tôi che tay ngáp một đời bỏ không
xin người một phút bênh bồng
rong chơi qua cõi tình hồng áng vãn
yêu thơm hương gió hương trắng
nhớ nhung thơm cả mặt bằng đang yêu

em ơi có nhớ buổi chiều
em nặn giùn mụn, tôi thiu thiu nằm
đất trời lặng lẽ như câm
tôi, em như thể mưa sông nhập vào

đẹp như một nụ ca dao

4.

tôi buồn mà không nói ra
em nào đã biết thì qua đây ngồi

tay tôi đã xếp lại rồi
tình tôi đã kéo ngọn mỗi lửa hong

em cười thử âm giọng không
mùa mưa nước vỗ đêm nồng nàn đêm

tình nương tựa nhẹ bên em
lòng nghe rượu ngọt say quên cuộc đời

qua đây năm khóc em ơi
tôi là chiếc lá tre rời rã bay

5.

tôi buồn mà tôi không hay
lang thang cuối tháng đầu ngày nhớ em

bờ tre buồn đợi gió lên
bài ca buồn đợi người lên đèn về

mấy lần thấp nếm đam mê
mấy lần cởi áo cho thuê tình người

sao tôi mãi mãi không vui
môi khô thềm một nụ cười không đâu

đêm nào năm mút lưỡi nhau
giờ trên môi nở nụ sầu lặng yên

6.

giá bây giờ em có đây
lấy tình tôi lót nơi này ngồi chơi

vàng trắng cũng sẽ được mời
xuống đây uống nước mừng đời ta vui

rặng tre xanh đã biết cười
dòng sông biết hát trăm lời hân hoan

dưới bàn chân nụ cỏ vàng
cũng đang hơn hở dâng bàn tay hoa

giá bây giờ, có em ra
thăm tôi ngoài bãi đồng xa vắng này
đất trời chắc chắn vỗ tay
hoan hô đời có một ngày bình an

7.

em đừng nói cho ai hay
tôi vừa đại dột thả bay lời sầu
nhớ em không biết đi đâu
đứng lên, ngồi xuống nghe râu tóc dài

hái hoa, nhớ chiếc bông tai
đặt lên tay thôi, may ai đó buồn

trời nào chứa hết yêu thương
trời nào chứa hết nỗi buồn nhớ em
rượu nào giúp được tình quên
lệ nào chở nỗi tình lên ngọn sầu

nếu không có nhớ nhung nhau
thơ vẫn chắc chỉ một màu nước trôi

8.

bây giờ em đã ngủ chưa
tóc em có kẹp cho vừa gối tay
vẫn màu ra nệm như mây
mùng bông, muỗi đã quạt bay ra ngoài ?

em năm có vuốt hoa tai
có hôn nhẫn cưới một vài lần không
môi em thơm ngát hoa hồng
trong mơ có ước anh bông ảm em
tay buồn, có giở thơ xem
hay mê kiếm hiệp bỏ quên anh rồi

anh thì chỉ nhớ em thôi
hàng giờ anh ngắm con người trong thơ

ở đây súng nổ từng giờ
giữa cuộc chiến vẫn phất phơ ngóng người
giặc đâu dám giết nụ cười
súng dao anh dựng bên đui nhớ em

9.

mỗi ngày, anh mỗi viết thư
mỗi ngày anh trở nên hư hỏng nhiều
nhớ em, anh đã sinh liêu
in thơ tặng khắp kiều nương, bạn bè
em đừng trách anh đó nghe
hồn thơm, môi ngọt anh che kỹ rồi
nhớ cười khe khẽ chút thôi
nhớ bước nhẹ nhẹ kéo đời thất kinh
em ơi sao lại rùng mình
hứng được trong gió giọt tình anh bay ?

10.

muốn hôn lên vạt giấy này
muốn hôn cây viết thơm tay tình người
thư tình viết tới viết lui
viết quanh viết quấn vẫn lời yêu em
nhớ đừng cho bạn bè xem
cười, anh nhảy mũi suốt đêm đó nàng

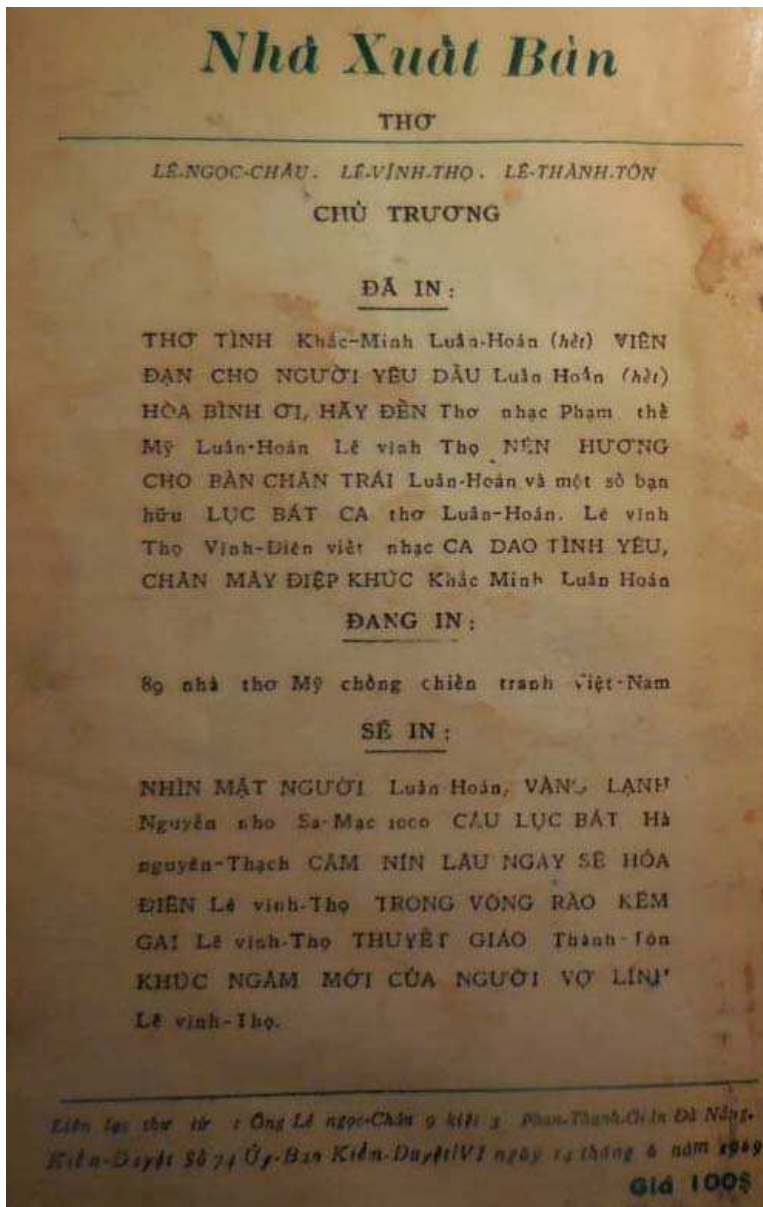
nhớ em nhớ cả mặt bàn
em nghiêng má thẹn viết toàn lời yêu
chỉ cần tưởng tượng bấy nhiêu
anh càng quay quắt trăm điều nhớ em

nhớ em chẳng thể gọi tên
nhớ em sờ thử tay lên thư hồng
giấy hoa có thịt da lòng
anh thấy ra được tiếng lòng yêu thương

anh nhìn ra được mặt giường
có em, anh thật bình thường chi đâu...

LUÂN HOÁN

bìa sau:



CHÂN MÂY ĐIỆP KHÚC

Khắc Minh

Chân Mây

mây nghiêng chạm đỉnh đèo chiều
chên vên đá dựng hắt hiu ngọn trời
mép xa bờ dõ sóng dôi
bãi chao bóng nước chân đồi thông ru

dưới côn lá động vàng thu
đỉnh trên gió chở sương mù khóa che
lưng triều dốc đứng cheo leo
lỏng cương ngựa hí khuya se sắt buồn
chợt nghe thoáng mộng trở hồn
chiều mưa phố nhớ tháp ngàn động chuông
lên đên sông chở tình nguồn
bồng bênh xuống núi mên mông biển chờ ./

Chân mây điệp khúc

1.

Mưa trên tóc mưa lưng đèo
Tình giao mắt ngậm ngùi heo hút ngàn
Dưới sương sao khép dáng buồn
Cành trên nghiêng bóng chim rừng thoi ca
Bay sâu gió thả mù sa
Môi thâm đắng giọng đêm nhòa nhạt trôi
Chẻ mềm ngọn khói làm đôi
Nửa che tay ngóng nửa vời vợi trông
Sáng phơi sợi nhớ bèo bông
Chiều đang tay ngóng nắng hong tóc mềm
Ở đây rừng thăm dốc triền
Nghiêng đêm xuống nhớ ngày lên vợi sâu
Giao tình sáng đỉnh thâm sâu
Thủy chung trở búp thơ sâu thả bay...

2.

Mưa phùn gió động hàng cây
Hồn anh theo dấu mưa bay xuống về
Phố phường sương nắng ai che
Gió lay áo mỏng ai ve vuốt nhìn ?
Ở đây rừng núi ngủ yên
Thức nghe chùng đã hôn vin bóng chờ
Cũng đành làm nhện giăng tơ
Mai anh xuống núi thả thơ thấp tình ...

3.

trên cao lá biếc ngại ngùng
gió lay bóng rưng in chùng dấu chân
mây trôi hờ hững ngại ngần
nắng rung rức đột trên từng đợt chân

4.

núi cao che bóng mặt trời
mưa sa hạt nhỏ cuối đồi mù giăng
tôi chừ đẽo gỗ trên ngàn
sáng mai đứng ngóng chiều dang tay chờ
bốn mùa khói đá chơi vơi

nửa đêm đứng đợi sáng trời vọng trông
chờ tình xuống núi ngó ngang
khuya yên phố ngủ ai chong mắt chờ
một mình mình đứng bơ vơ
đêm nghiêng nghiêng bóng bóng mờ mờ lay

5.

mù che khói đá lưng đèo
đốc cao đá dựng mưa treo đầu cành
thả sầu theo nhịp ngựa quanh
bóng in đầu thác cuối ghềnh mù lay
đêm thao thức nhớ chân ngày
ngày rung rúc gọi đêm lay giọng buồn
vó câu in nét dấu mòn
tiễn chân gió núi mây ngàn vẫy theo
hóa thân buồn cũng trở về
quá giang hoài niệm mắt che mịt mờ
nhớ người tôi đứng bơ vơ
nghiêng che mắt ngóng phố mờ mờ xa

6.

rồi từng sợi tóc mai che
đêm lên bỗng nhớ ngày về mù tằm
tình chia cách nẻo non ngàn
khuya ôm bóng đợi trưa dang tay chờ
buồn pha tính mặn trong thơ

thả bay theo bóng em mờ phố xưa
đèo cao nắng đã hong trưa
mây rung hương nhớ đong đưa điệu buồn
biệt xa chim hót về nguồn
gió tha thiết gọi cỏ hôn sương mù
rừng xa khuất nẻo thâm u
trái hong nổi nhớ xa mù mù xa

7.

phận mình cuối đỉnh non cao
ngày ôm gió đợi đêm chào mây qua
hiên chiều sương phủ bao la
cuối đời nắng tắt nhạt nhòa hoàng hôn
mịt mờ khói động bên sông
dáng sao thoáng vọng chập chờn chân mây
sầu đông xếp lá trên cây
bâng khuâng tôi đứng nghe lay lắt buồn
sông chiều ngủ dưới mù sương
sóng ôm bọt nước trên nguồn về xuôi ?
gió khuya cuối bãi-lung đồi
nhớ thương chạy trốn ra ngoài niềm tin
xin về lối cũ mòn in
cuối nghe chừng đã hồn vin bóng mình

8.

trên cao nổi đỉnh sa mù

đòi hoang bãi vắng đêm sâu ngược trông
nhấp nhô mái núi chập chùng
rung rinh bóng đổ thác buồn trầm ca
bay mù sương xuống bao la
chập chờn thoáng mộng thiết tha gọi người
mùa thu sâu trải hong trời
bay giăng giăng mắc thấp chơi vơi mờ
tương tư chiều nai bơ vơ
nghiêng tai xuống ngóng dưới bờ động sương
sao nằm vó khép bên sông
mắt chong ngơ ngác hoàng hôn với buồn
hiên trời gió núi mây ôm
đất ru mục cỏ ta hôn thác ghềnh
rừng xưa cơn động qua đêm
dải lên nhớ tuổi khát thềm gặp nhau

9.

đèo cao nhớ gió gọi về
hiên che khuất nẻo tay che vọng nhìn
thoáng chùng mưa đổ đầu ghềnh
thác nghiêng xuống với đêm lên chở buồn
thon lưng ngựa cúi nhịp dòn
quanh co đá dựng chon von lá sâu
mưa giăng mờ mịt đan mau
hoàng hôn ngủ dưới chân ngày động sương
quân dừng cờ phát trên nguồn
tay ôm đất nhớ tay choàng cô đơn

nhớ em gò ngựa đầu non
thả buông cương đứng mỗi mòn ngóng trông

10.

A. Trên đồi Thiên Ân thăm mộ cụ Huỳnh Thúc Kháng

(viết cùng Trần Thuật Ngữ)

Tay cao với ngọn trời chiều
Đỉnh nghiêng im dáng hắt hiu mộ hồn
Vọng âm chuông thờ nhịp buồn
Theo chân dấu nắng đổ còn cát xa
Người đi cát bụi nhạt nhoà
Tôi về sâu trải bao la ngậm ngùi.

b. đêm Thu Xà, gọi Nghĩa

khuya vàng từng sợi mưa thu
mùa se sắt động còn tư duy buồn
buổi xa nắng chết trong hồn
cái tôi hiu hắt cũng mòn đường đêm
ngủ thôi cơn mộng ưu phiền
mai quay về núi ru mềm đời nhau

c. trên đồi Thạch Trụ

về trong cỏ úa ngậm ngùi
im nghe từng mạch máu đời trôi xa
buồn trông con quạ bay qua
mùa đi nắng chết trên da thịt người
cây buồn lá động rơi thôi
tôi ru tôi ngủ một đời cô miên
ngọt bụi tội nghiệp môi em
trôi theo con nước xuôi miền nhân gian
sáng ra trời rét mơ màng

d. qua Mỏ Cà

qua đây với súng cầm tay
với linh hồn nhỏ với ngày lãng quên
rã rời từng bước chân im
núi xa quạ ngủ sâu đen bóng người
qua đây ngựa mặt trông trời
khép đôi mắt nhỏ ru người muôn năm
buổi về mưa giăng bên sông

e. Ba Gia

tôi về phía mặt trời buồn
một con quạ đứng trên non gọi hồn
giăng mưa chiều ngủ hoàng hôn
một con cuốc gọi bên sông nhớ người
sương mù lã ngọn non côi

một con nhận đứng bồi hồi nhớ trông
tôi về xác chết đầy đồng

KHẮC MINH

Ca Dao Tình Yêu - Chân Mây Điệp Khúc thơ Luân Hoán
và Khắc Minh do nhà xuất bản Thơ, ấn hành lần thứ 1 năm
1969 | mẫu bìa của họa sĩ Nghiêu Đề - gồm 1000 ấn bản
chính, 100 ấn bản đặc biệt trên giấy trắng dành cho tác giả,
nhà xuất bản và bạn yêu thơ -
bản quyền của Luân Hoán Khắc Minh.

Liên lạc nhà xuất bản: Lê Ngọc Châu 9/3 Phan Thanh
Giản Đà Nẵng.

Kiểm duyệt số 74 ? ủy ban kiểm duyệt VI ngày 14-6-1969
giá bán 100.00 \$.

bản đánh máy lại tại Montréal. 2017